

1 Our Shiur began with the Gemara saying; למימרא דכולהו ממועד אתו - The Halachah that a קרבן ציבור can be brought בטומאה is derived from the term מועד - which means a specified time. The Gemara proceeds to quote the פסוקים of each קרבן, and explains why they are all necessary - why we could not learn one from the other. Regarding תמיד it says; תשמרו להקריב לי במועדו - Regarding פסח it says; כי קרבן ה' לא הקריב במועדו - From which we learn במועדו ואפילו בשבת - במועדו ואפילו בטומאה. They are brought even on שבת, and even בטומאה. We cannot derive one from the other, because each has a unique חומרא. קרבן עולה - It is brought every day - and it's a קרבן עולה which is burned completely on the Mizbeach, and not eaten at all. Failing to bring a פסח is punishable by כרת.

2 We also cannot derive other communal offerings from תמיד and פסח, because they each have their above-mentioned Chumros. Therefore, the Torah wrote at the end of פרשת פינחס - קרבנות מוסף - אלה תעשו לה' במועדיכם - This Posuk refers to all the קרבנות מוסף mentioned there. This Posuk alone would not suffice, because we could not derive עומר ושתי הלחם from there, because שאר קרבנות ציבור have a חומרא of לכפר - they are brought as a כפרה for certain עבירות, whereas עומר ושתי הלחם are brought to permit חדש. Therefore, the Torah wrote at the end of the Parsha of the ימים טובים - פרשת אמור in טובים - וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל - To include עומר ושתי הלחם - This Posuk alone would also not suffice, because we could not learn שאר קרבנות ציבור from פרשת אמור, because perhaps באין להתיר is a greater חומרא than לכפר באין.

3 The Gemara next introduces the well-known Machlokes regarding קרבנות ציבור being brought בטומאה - רבי יהודה holds - טומאה הותרה בציבור - The Torah allows it completely - as Rashi explains - טומאה היא - It's as if there is no טומאה. רבי שמעון and others hold - טומאה דחוייה היא בציבור - The Torah allowed the Mitzvah of the Korban to override the איסור טומאה, but the איסור טומאה is not removed. Rashi on דף ע"ט says; בקושי הותרה - It is with great difficulty, so to speak, that the Torah allowed it.

1 למימרא דכולהו ממועד אתו
A בטומאה קרבן ציבור can be brought

מועד

UNIQUE חומרא	Regarding פסח	Regarding תמיד	UNIQUE חומרא
אין כרת	כי קרבן ה' לא הקריב במועדו	תשמרו להקריב לי במועדו	מזיז ופלו
	במועדו	במועדו	
	במועדו ואפילו בטומאה	במועדו ואפילו בשבת	

2 לאי קרבנות ציבור אלה תעשו לה' במועדיכם

אין לכפר ~~אין להיתר~~

אין להיתר ~~אין לכפר~~

וידבר משה את מועדי ה'...

3 Machlokes regarding קרבנות ציבור being brought בטומאה...
...being brought בטומאה

רבי שמעון	רבי יהודה
טומאה דחוייה היא בציבור	טומאה הותרה בציבור
but the איסור טומאה is not removed	it's as if there is no more טומאה
בקושי הותרה	היתר גמור היא

- 4 Rashi points out that this Machlokes results in two basic practical differences:
- If we hold טומאה הותרה בציבור -
 -1- טומאה הותרה בציבור may do the עבודה even if there are כהנים טהורים available.
 -2- It does not need רצוי ציץ.
- If we hold טומאה דחוייה היא בציבור -
 -1- כהנים טהורים may not do the עבודה if there are טומאים available
 -2- It needs רצוי ציץ.

4

רש"י

<p>Kohanim טומאים may NOT do the עבודה <i>if כהנים טהורים are available</i></p> <p>Does need רצוי ציץ</p>	<p>Kohanim טומאים may do the עבודה <i>even if כהנים טהורים are available</i></p> <p>Does NOT need רצוי ציץ</p>
---	--

- 5 The מפרשים explain; whenever there is טומאה in a קרבן there are two issues:
- 1- The איסור of doing the טומאה.
 -2- The פסול of טומאה - which means that the Korbun is invalid, and one was not יוצא. The יחיד or the ציבור did not fulfill their obligation, and must bring another Korbun. Therefore, when the Torah allowed bringing a קרבן בציבור, of course it also meant that it is a valid Korbun, but if we hold דחוייה and there is an איסור טומאה, the Korbun is only valid based on the רצוי ציץ.

5

The מפרשים explain...

When there is טומאה in a קרבן there are two issues

<p>The פסול of טומאה must bring another Korbun</p> <p><i>it is a valid only because of רצוי ציץ</i></p>	<p>The איסור of doing the עבודה בטומאה</p> <p><i>it is a valid Korbun</i></p>
---	---

- 6 The Gemara introduces several other related issues: All agree
- אם אין דם אין בשר -
 If there is no blood there is no meat. This means, if we cannot do זריקת הדם - because the blood was lost or disqualified, we cannot eat the meat.
 However, there is a Machlokes in the reverse case.
- רבי יהושע holds -
 אם אין בשר אין דם -
 If the meat was lost or disqualified we cannot do זריקת הדם.
 רבי אליעזר holds -
 דם אף על פי שאין בשר -
 We can do זריקת הדם even if there is no meat.

6

All agree

אם אין דם - אין בשר

<p>We cannot eat the meat</p> <p><i>רבי אליעזר</i></p> <p>דם אף על פי שאין בשר</p> <p><i>Even if the meat was lost</i></p> <p>We can still do זריקת הדם</p>	<p>If the blood was lost</p> <p><i>רבי יוחנן</i></p> <p>אם אין בשר - אין דם</p> <p>We cannot do זריקת הדם</p> <p>If the meat was lost</p>
--	--

7 Another issue which has a bearing on the above:
 - רבי אליעזר holds -
 - הציץ מרצה על האכילות
 The ציץ causes the טמא meat to be considered like טהור meat regarding the עבודה. Of course the Mishnah said that the meat may not be eaten בטומאה, but regarding the עבודה it is considered like טהור. Therefore, even if you hold בשר אין דם אם אין דם you can do זריקת הדם based on האכילות על הציץ מרצה - רבי יוסי holds -
 - אין הציץ מרצה על האכילות
 The ציץ does not make the טמא meat to be considered like טהור meat regarding the עבודה. Therefore, if you hold בשר אין דם אם אין דם - you cannot do זריקת הדם.

7

<p>רבי יוסי</p> <p>אין הציץ מרצה על האכילות</p> <p>You CANNOT do זריקת הדם</p> <p>if you hold אם אין בשר אין דם</p>	<p>רבי אליעזר</p> <p>הציץ מרצה על האכילות</p> <p>You CAN do זריקת הדם</p> <p>even if you hold אם אין בשר אין דם</p>
---	---

8 Now, as mentioned earlier, all this is an issue only if we hold טומאה דחוייה היא בציבור and we need ציץ, but if we hold טומאה הותרה בציבור and we do not need ציץ, the עבודה is valid as if it was טהור.

8

all this is an issue only if we hold טומאה דחוייה היא בציבור
...we need ציץ
but if we hold טומאה הותרה בציבור
...we do not need ציץ
- the עבודה is valid

9 Therefore, the Gemara says that according to רבי יהושע who holds דם אין בשר אין דם - In order for a קרבן ציבור הבא בטומאה to be Kosher we must say; EITHER he holds טומאה הותרה בציבור - therefore it's as if יש בשר - and the זריקת הדם is valid. OR - if he holds טומאה דחוייה היא בציבור - and we need ציץ - He also holds האכילות על הציץ מרצה - and therefore the זריקת הדם is valid. The Gemara mentions one more possible explanation:
 Even those who hold The ציץ does not make the בשר that would generally be eaten, to be considered as if it were טהור for the purpose of זריקת בדם - Might hold הציץ מרצה על העולין - The ציץ does make the חלב that would generally be burned on the Mizbeach, to be considered as if it were טהור for the purpose of זריקת בדם - making the Korban Kosher.

9

רבי יבנאל
אם אין בשר - אין דם
for a קרבן ציבור הבא בטומאה to be Kosher we must say...

<p>טומאה דחוייה היא בציבור</p> <p>we need ציץ</p> <p>אין הציץ מרצה על האכילות</p> <p>הציץ מרצה על העולין and the זריקת בדם is valid</p>	<p>טומאה הותרה בציבור</p> <p>יש בשר and the זריקת בדם is valid</p> <p>הציץ מרצה על האכילות and the זריקת בדם is valid</p>
---	---